

ה"ת 45620/11/17 - יהונתן רבינוביץ' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 45620-11-17 רבינוביץ' נ' מדינת ישראל

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מבקש יהונתן רבינוביץ'
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

לפניי בקשה לפסיקת הוצאות לטובת המבקש.

תיק זה נפתח בגין בקשה להחזרת תפוס - קטנוע - אשר הוחזר למבקש ביום 31.12.17 ע"י המשיבה. המשיבה הודיעה למבקש על נכונותה להחזיר את התפוס לידיו של המבקש ביום 26.12.17.

טיעוני הצדדים:

1. המבקש מבקש לפסוק לו הוצאותיו לאור התנהלות פרקליטות חיפה ותחנת משגב. בבקשתו בכתב מיום 7.1.18, בתגובתו בכתב מיום 21.1.18, בדיונים מיום 7.12.17 ומיום 12.12.17, ובתגובתו מיום 30.1.18, טען המבקש כי תחנת משגב והפרקליטות התנהלו ברשלנות בטיפול בתיק זה, באופן שהוביל לעיכוב מיותר בהחזרת הקטנוע התפוס. המבקש טוען לפגיעה בשני מישורים: האחד - היחס והטיפול בו בהיותו נפגע עבירה, השני - ביחס לפגם בהתנהלות הדיונית של הפרקליטות ותחנת משגב בהליך נשוא הבקשה להחזרת תפוס.

לדבריו, הקטנוע הנו קניינו. אי השבתו לידי, לאחר שנגנב ממנו ואותר, גרם לו נזק כלכלי כבד, הן משום שעשה שימוש במוניות לאורך תקופה זו כדי להגיע ליעדים שונים בעיר תל אביב במסגרת עבודתו, והן משום שנאלץ להגיע לשני דיונים בעתירה להחזרת תפוס בבית משפט זה מבאר אורה ליד אילת והשבית שני ימי עבודה.

עוד טען כי נגרמה לו עוגמת נפש רבה בגין המשך החזקת התפוס ללא סיבה ובגין האמור לעיל.

המבקש הסביר כי הקטנוע התפוס נגנב ממנו ביום 3.11.17 עת שהה בחופשה בחיפה, ומיד דיווח על כך למשטרה (צורף אישור). עוד טען כי יצר עמו קשר חוקר מטעם המשיבה, שביקש ממנו למסור עדות במשטרת אילת (סמוך למקום מגוריו) וכן להעביר העתק רישיון רכב, וכך עשה המבקש, אולם עד למועד הגשת הבקשה, למרות שהמבקש יצר קשר עם המשיבה, לא קיבל תשובה ברורה באשר להחזרת התפוס, ונמסר לו כי הנושא בטיפול. מכתב ששלח למשיבה לא זכה למענה, ומשפנה ביום 20.11.17 למשיבה על מנת לברר מתי יוכל לקבל את קטנועו חזרה, נענה כי הנושא ייבדק מול קצין החקירות.

עוד טען כי הוא קורבן עבירה, לאחר שנגנב ממנו קטנועו, ואם לא די בכך, הוא סבל מעוגמת הנפש שנגרמה מכך שקטנועו תפוס.

לדבריו, תחנת משגב לא יידעה את הפרקליטות באשר לצורך בהחזרת התפוס ובאשר לבקשה להחזרת התפוס, והתנהלה ברשלנות בטיפול בבקשה באופן שהוביל לעיכוב מיותר בן חודשיים בהחזרת הקטנוע לידי.

המבקש הסביר כי גם הפרקליטות גרמה לעיכוב ניכר שעה שלא ראתה לנכון לפעול להחזרת התפוס עם הגשת כתב האישום, ולולא הגיש המבקש בקשה להחזרת התפוס, עניין זה היה מטופל כעבור זמן רב. המבקש הוסיף כי עוד לפני 7.12.17 היה על הפרקליטות להבטיח זכויותיו, כנפגע עבירה, ולפעול מול הסגור כדי לקבל הסכמתו להשבת הקטנוע.

עוד טען כי הפרקליטות פנתה לסגור כעבור זמן רב על מנת שיתן הסכמתו להחזרת התפוס בשל החשש כי הסגור יטען לנזקים ראייתיים, ובכך גרמה לטרחה משמעותית ביותר מצד המבקש בניהול הליך משפטי להחזרת תפוס, לעיכוב בהחזרתו לידי ו להוצאות כספיות רבות.

2. רפ"ק חגי מימוני, קצין אח"מ משגב, בתגובתו בכתב, ביקש לדחות את הבקשה להטלת הוצאות על המשטרה.

לדבריו, בתאריך 12.11.17 אירע שוד אלים, במהלכו החשודים עשו שימוש בקטנוע התפוס.

כשהתברר כי הקטנוע שייך למבקש, חוקר התחנה הונחה ע"י רפ"ק מימוני לעדכן את המבקש בדבר מציאת הקטנוע והוסבר למבקש כי עדיין לא ניתן להשיב לו את התפוס וכי יעודכן בנדון בהמשך.

רפ"ק מימוני הסביר כי בתאריך 25.11.17 נדרש לתת מענה לבקשה להחזרת תפוס, ובתגובתו ביקש לדחות את הבקשה.

תיק החקירה לווה ע"י פרקליטות מחוז חיפה, עו"ד נועה בורג, בתאריך 27.11.17 הוגשה הצהרת תובע כנגד אחד החשודים והתיק הועבר לפרקליטות חיפה לשם הגשת כתב האישום. מכאן החלה ההתנהלות בבקשה דן מול הפרקליטות עפ"י סמכותה.

רפ"ק מימוני ציין בתגובתו כי מאותו מועד הסביר למבקש שהתיק מתנהל ובקשתו כפופה לאישור הפרקליטה המטפלת ולהסכמת הסגור כדי למנוע טענות מנגד.

רפ"ק מימוני טען כי המבקש מסר שהנו עורך דין וכי יתבע את המשטרה על עבודתה הרשלנית, בעוד רפ"ק מימוני הסביר לו בנימוס כי הוא שמח שהקטנוע אותר לאחר שנגנב, אך אינו יכול להחזירו למבקש שעה שהקטנוע היה חלק מאירוע פשע חמור ונדרש אישור הפרקליטות לכך.

רפ"ק מימוני הוסיף כי מרגע שקיבל הודעה מהפרקליטה כי ניתן למסור את הקטנוע למבקש, הודע למבקש, אשר ביקש לראות את מצב הקטנוע והאם משתלם לו לגרור אותו. רפ"ק מימוני שלח למבקש תמונות של הקטנוע מהפלאפון האישי שלו, המבקש מסר שינסה להגיע לקחתו בעצמו ב-26.12.17. בהמשך מסר שיגיע מחר או

מחרתיים ורפ"ק מימוני עדכן את השוטרים. בתאריך 27.12.17 מסר המבקש שיגיע בעוד שעתיים אך לא הגיע ורשם שיגיע למחרת. גם למחרת לא הגיע. ב-29.12.17 שלח הודעה כי יגיע ביום שישי אך לא הגיע. ביום 31.12.17 שלח גרר והקטנוע הוחזר לו. רפ"ק מימוני מסר כי הקטנוע נשמר היטב מרגע תפיסתו.

רפ"ק מימוני טען כי התנהגות המשטרה לא היתה רשלנית, והעובדה שהמשטרה מצאה את הקטנוע רק צמצמה את נזקיו של המבקש עקב גניבתו.

3. עו"ד נועה בורג, הפרקליטה המטפלת בפרשיית השוד מטעם פרקליטות מחוז חיפה, בתגובתה בכתב, עתרה לדחיית הבקשה להטלת הוצאות, שכן המדינה לא נהגה ברשלנות, ואף פעלה להחזרת התפוס למבקש באופן המהיר והיעיל ביותר.

לדבריה, לבית משפט זה אין סמכות לדון בבקשות המבקש בתיק זה, שכן הסמכות להורות מה יעשה בחפץ התפוס נתונה לביהמ"ש אליו הוגש כתב האישום, שהנו בית המשפט המחוזי בחיפה.

עו"ד בורג טענה כי לטענתה, המבקש הגיש בקשתו להחזרת תפוס לבית המשפט השלום בנצרת, למרות שלא מתקיימת סמכות מקומית לדון בבקשה, שכן עבירת גניבת הקטנוע והשימוש בו לביצוע עבירת השוד בוצעו באזור שיפוט בתי המשפט בחיפה.

עו"ד בורג טענה כי עד ליום 7.12.17 לא ידעה אודות הבקשה. לדבריה, בדיון מיום 7.12.17 הורה בית המשפט למשיבה להגיש תגובה והתגובה הוגשה כבר ביום 7.12.17. עוד באותו יום יצרה קשר עם ב"כ הנאשם בתיק השוד כדי לקבל עמדתו ביחס לקטנוע שהנו מוצג בתיק השוד. הסנגור ביקש לעבור על החומר וליתן עמדתו. עו"ד בורג עדכנה את המבקש והציעה להמתין מספר ימים לקבלת עמדת הסנגור כדי לא להטריח את המבקש להגיע לדיון, אך המבקש סירב להצעה.

ביום 12.12.17 הודיעה למזכירות כי תאחר לדיון, ניסתה להודיע למבקש שלא השיב לטלפון. גם כשהגיעה ניסתה ליצור קשר עם המבקש ללא הצלחה ובסופו של הדיון יידעה את המבקש על ההחלטה. ב-17.12.17 ביקשה מבית משפט ארכה לקבלת תגובת הסנגור שטרם ניתנה. כעבור מספר ימים נתקבלה תגובת הסנגור כי מבחינתו אין מניעה להחזיר את הקטנוע לבעליו, עו"ד בורג עדכנה את רפ"ק מימוני והאחרון עדכן את המבקש באותו היום.

עו"ד בורג ציינה כי מיום שהודע לה על ההליך, 7.12.17, פעלה במהירות יחד עם תחנת משגב, לשם השבת הקטנוע למבקש, היתה בקשר רציף עם המבקש ולמבקש היו דרכי תקשורת עמה ככל שרצה לקבל מענה נוסף. נטען כי ניסתה למנוע הגעת המבקש לדיון מיום 12.12.17 אך המבקש לא נענה לניסיונותיה.

רקע:

4. אין מחלוקת כי ביום 20.11.17 הגיש המבקש בקשה להחזרת תפוס, במסגרתה עתר להשיב לחזקתו קטנוע

שבבעלותו, אשר נגנב ממנו ביום 3.11.17 בעיר חיפה, אותר ונתפס ע"י המשטרה.

5. המבקש אינו שולל שחוקר מטעם תחנת משגב יצר עמו קשר, יידע אותו אודות הקטנוע וביקש ממנו למסור עדות במשטרת אילת, הסמוכה למקום מגוריו בבאר אורה, ככל הנראה כדי להקל עליו ולמנוע הגעתו מבאר אורה לצפון הארץ לשם מסירת העדות.

6. אין מחלוקת כי אירוע השוד אירע ביום 12.11.17 וכי ביום 27.11.17 הוגשה הצהרת תובע ותיק החקירה הועבר לפרקליטות לשם הגשת כתב אישום, שהוגש ביום 30.11.17 לבית המשפט המחוזי בחיפה.

7. בתאריך 7.12.17, לאחר ששמעה על הבקשה להחזרת תפוס, פנתה הפרקליטה המטפלת לסנגור בתיק העיקרי. ביום 26.12.17 לערך, לאחר קבלת עמדת הסנגור בתיק השוד ביחס לראיה שהחזרתה מתבקשת, הודיעה המשיבה למבקש כי יוכל לקבל לידי את הקטנוע. בתאריך 31.12.17 נטל המבקש את הקטנוע.

דין והכרעה:

8. המבקש עתר להטלת הוצאות על המשיבה משום שהחזיקה את הקטנוע ללא הצדקה לאורך תקופה ממושכת.

הקטנוע נתפס ביום 12.11.17. עילת התפיסה מכוח סעיף 32 לפסד"פ, שכן הקטנוע שימש כאמצעי לביצוע עבירת ניסיון שוד (ת"פ 69709-11-17 יקרא להלן: "תיק ניסיון השוד").

המבקש עתר להחזרת התפוס מכוח סעיף 34 לפסד"פ.

המשיבה טענה כי הסיבה להמשך החזקת התפוס, לאחר תפיסתו, היתה שהקטנוע מהווה ראיה/מוצג בתיק.

מסכימה אני עם המשיבה כי טרם השבת המוצג לבעליו, בתיק מסוג זה, חיוני היה לקבל עמדת הסנגור בתיק ניסיון השוד, שאם לא כן עלול הסנגור לטעון כי בשל החזרת הקטנוע, ראיה חיונית אינה בנמצא, או שלא הועברה לבדיקת מומחה מטעמו, והחסר הראיתי עלול להשפיע על עוצמת הראיות. בחינת אפשרות לחלופת תפיסה אינה מתאימה לנסיבות המתוארות.

את עמדת הסנגור בתיק ניסיון השוד ניתן לקבל לאחר הגשת כתב האישום (הוגש ביום 30.11.17), שכן טרם הגשתו חומר החקירה לא מועבר לעיון הסנגור וממילא הסנגור לא יכול לתת עמדתו בהקשר זה בטרם יבחן את מלוא חומר החקירה ויודא כי אין נחיצות בבדיקת הקטנוע ע"י ההגנה.

הפרקליטה המטפלת טענה כי פנתה לסנגור ביום 7.12.17, לאחר ששמעה על הבקשה להחזרת תפוס, אותה הגיש המבקש.

יש להצטער על כך שהמשיבה לא פנתה לסנגור כבר ביום 30.11.17, מועד בו הוגש כתב האישום, מתוך הכרה בזכותו הקניינית של המבקש, שהנו נפגע עבירה. עם זאת, אין מקום להטלת הוצאות על המשיבה בגין שיהוי של 7 ימים, בנסיבות בהן הסנגור דרש, ממילא, מספר ימים לשם למידת חומר החקירה וגיבוש עמדתו בעניין הנדון (ראה בעניין זה בקשות למתן ארכה מיום 12.12.17 ומיום 17.12.17, שהגישה הפרקליטות, ונענתה בחיוב).

כפי שצוין לעיל, ביום 26.12.17 לערך הודיעה המשיבה למבקש כי יוכל לקבל לידי את הקטנוע, זאת לאחר קבלת תגובת הסנגור בתיק ניסיון השוד.

משכך, קיימת עילת תפיסה ואף קיימת עילה והצדקה להמשך החזקת המוצג עד לשלב בו הוחזר למבקש.

9. המשיבה טענה כל העת כי מטרתה הנה להשיב למבקש את הקטנוע, בהעדר מחלוקת כי נפל קורבן לעבירת גניבת הקטנוע, אך זאת בכפוף לדיני הראיות. התנהלותה בהליך זה באה בהלימה להצהרתה.

10. ביום 22.11.17 ניתנה החלטה בבקשה להחזרת תפוס, לפיה המבקש יצרף תגובת המשיבה תוך 7 ימים. המבקש הסביר כי העביר את החלטת בית המשפט מיום 22.11.17 לתחנת המשטרה, וכי חוקר אישר קבלת ההודעה. לא הוגשה תגובה במועד.

רפ"ק מימוני הסביר בתגובתו כי התיק הועבר לפרקליטות חיפה לאחר הגשת הצהרת תובע ביום 27.11.17. הפרקליטה טענה כי עד ליום 7.12.17 לא ידעה אודות הבקשה להחזרת תפוס.

מדובר במחדל של המשיבה. עם זאת, העברת תיק ניסיון השוד מהמשטרה אל הפרקליטות, במסגרת השלב בו מוגשת הצהרת תובע והחשוד עדיין במעצר, הנה נסיבה שנותנת הסבר סביר לאי הגשת התגובה בכתב במועד שנקצב לכך, הן בשל הצורך הדחוף להתמקד בהליכי המעצר והן בשל "החלפת הידיים" שערערה את רצף הטיפול בבקשה להחזרת תפוס מטעם המבקש. אינני רואה מקום להטלת הוצאות בגין העדר תגובה בכתב בנסיבות מיוחדות אלו.

למעלה מן הנדרש אציין כי לאחר הגשת הבקשה להטלת הוצאות, הובאו ידנית, לעוזר משפטי, שני מסמכים מטעם רפ"ק מימוני. האחד, נושא תאריך 25.11.17 ובשוליו הרישום: "26/11/17 - פוקסס לבימ"ש נצרת". בשני, תגובה לבקשה להטלת הוצאות ובמסגרתה הוסבר כי המסמך הראשון נשלח לבית המשפט ביום 26.11.17. שני המסמכים הועברו לסריקה. היה על הגורם המגיש, שעד עתה איני יודעת זהותו, להגיש את המסמכים למזכירות בית המשפט, אך שעה שהוגשו בדרך שונה, לא ניתן להתעלם מעצם הגשתם.

במכתב הראשון, מיום 25.11.17, נרשם כי הקטנוע עדיין בהליכי בדיקה במסגרת תיק השוד, וכי ככל שלא יוגש כתב האישום התחנה תחזיר את הקטנוע למבקש, כאשר אם יוגש כתב אישום ההחלטה תתקבל ע"י הפרקליטות.

יובהר כי התגובה מיום 25.11.17 לא הוגשה בפועל לבית המשפט וככל שהוגשה לא נסרקה לתיק. עם זאת, רפ"ק מימוני מציין כי נסמך על סברה שאכן הוגשה.

11. ביום 29.11.17 הגיש המבקש בקשה למתן החלטה בהעדר תגובה מטעם המשיבה, ובהתאם לבקשתו ביום 30.11.17 נקבע התיק לדיון ליום 4.12.17 ונדחה בעקבות בקשת המבקש ליום 7.12.17.

לישיבת יום 7.12.17 לא התייצבה המשיבה.

המבקש הגיע לדיון, עתר להטלת הוצאות על המשיבה והסביר כי הגיע מאילת.

כפי שצוין לעיל, רפ"ק מימוני הסביר בתגובתו כי התיק הועבר לפרקליטות חיפה לאחר הגשת הצהרת תובע ביום 27.11.17. דהיינו, סבר שמאז אין לו חלק בתיק.

בתגובה שהגישה הפרקליטות ביום 11.12.17 טענה כי לא ידעה על הדיון מיום 7.12.17 וכי פנתה לסנגור בתיק ניסיון השוד כדי לקבל עמדתו, אך הסנגור התנגד לבקשה להחזרת תפוס. בישיבת יום 12.12.17 הסבירה כי לא ידעה על הדיון, נודע לה על הבקשה להחזרת תפוס רק ביום 7.12.17 ומאותו רגע ניהלה שיחות עם הסנגור לקידום בקשת המבקש. הפרקליטה הסבירה כי הסנגור צילם את חומר החקירה וביקש שהות לעבור עליו. לדבריה, תשוב אל הסנגור בחלוף זמן קצר.

מבדיקה בתיק בית המשפט, הודעה על הדיון הקבוע ליום 4.12.17 הועברה למשטרה, אך אין בתיק אינדיקציה לכך שתחנת משגב או הפרקליטות זומנו כדין לישיבת יום 7.12.17.

בהעדר זימון ובנסיבות המתוארות, אין מקום להטלת הוצאות בגין אי ההתייצבות לדיון זה.

12. נטען ביחס לאיחור הפרקליטה לישיבת יום 12.12.17. מדובר באיחור של חצי שעה. באותה ישיבה הסבירה הפרקליטה כי ניסתה להשיג את המבקש טלפונית אך המבקש לא ענה. עוד הסבירה כי הודיעה למזכירות בית המשפט כי תאחר. מבירור שנערך, אכן הודיעה הפרקליטה כאמור. אינני רואה עילה להטלת פיצויים על המשיבה בגין איחור לדיון בנסיבות המתוארות.

13. הצדדים טענו ביחס לשאלה אם לבית משפט זה נתונה סמכות עניינית לדון בבקשה להחזרת תפוס, שכן כתב האישום בתיק ניסיון השוד, ת"פ 69709-11-17, הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה, ביום 30.11.17.

המבקש הגיש בקשה להחזרת תפוס לבית משפט השלום בנצרת ביום 20.11.17, 10 ימים קודם להגשת כתב האישום. בנסיבות בהן טרם הוגש כתב אישום, אין הוראת חוק הקובעת כי על בקשה להחזרת תפוס להיות מוגשת לבית המשפט שבתחום שיפוטו בוצעה עבירת הגניבה ולמעשה יכול היה המבקש להגיש בקשתו לכל בית משפט בארץ.

עם זאת, מעת הגשת כתב האישום בבית המשפט המחוזי בחיפה, ביום 30.11.17, הסמכות לדון בבקשה להחזרת תפוס נתונה לבית המשפט המחוזי בחיפה.

משכך, גם לו הגיעה המשיבה לדיון ביום 7.12.17 ולו הגיעה בזמן לשיבת 12.12.17, ממילא צפוי היה הדיון הראשון מביניהם להידחות לשם העברת הבקשה לבית המשפט הדן, הוא בית המשפט המחוזי בחיפה, מצב שנמנע לבסוף משום שהמשיבה קיבלה הסכמת עו"ד בויראת להשבת התפוס.

14. כפי שצוין, במועד הגשת הבקשה להחזרת תפוס, בתאריך 20.11.17, יכול היה המבקש להגיש בקשתו בכל בית משפט בארץ. המבקש היה ער לכך, כעולה מפרוטוקול ישיבת יום 12.12.17 עמ' 3 ש' 23. משבחר להגיש בקשתו בעיר נצרת ולא בסמוך למקום מגוריו בבאר אורה, חזקה עליו ששקל את ההשלכות הכלכליות הכרוכות בהגעה לבית המשפט בנצרת לדיון בבקשתו.

משכך, התקשיתי לקבל את פקטור המרחק, לבדו, כעילה להטלת הוצאות על המשיבה.

15. התנהלותה הדיונית של המשיבה, אם תחנת משגב ואם הפרקליטות, במסגרת הליך זה, לא מצדיקה הטלת הוצאות.

16. המבקש ביקש להטיל הוצאות על המשיבה מסיבה נוספת, הנעוצה בהתייחסות כלפיו, לפני ואחרי הגשת הבקשה, התייחסות שלטעמו מנוגדת לחוק זכויות נפגעי עבירה.

התנהלות המשיבה והזיקה בינה לבין חוק זכויות נפגעי עבירה מקומה להתברר בהליך אזרחי מתאים, ולא במסגרת הליך להחזרת תפוס שתכליתו שונה.

17. אסכם ואומר כי אין להקל ראש בפגיעה בזכות הקניין הנגרמת למבקש עקב תפיסת הקטנוע שבבעלותו ע"י המשטרה והחזקתו בידיה לאורך זמן. מצד שני, הקטנוע נגנב מן המבקש, שימש לכאורה כאמצעי לביצוע עבירה של ניסיון שוד, והמשטרה היא שאיתרה אותו והשיבה אותו לידי המבקש.

קיימת עילת תפיסה ואף התקיימה עילה להחזקת הקטנוע בידי המשטרה, כראיה בתיק ניסיון השוד (למערך האיזונים ניתן לעיין לדוגמה ברע"פ 3960/16 עו"ד אורי פלדמן נ' מדינת ישראל).

הבקשה להחזרת תפוס הוגשה ביום 20.11.17. כתב האישום בתיק ניסיון השוד, במסגרתו הוחזק התפוס כראיה, הוגש ביום 30.11.17. מעת סיום החקירה והגשת הצהרת תובע, ביום 27.11.17, התיק עבר מן המשטרה לפרקליטות מחוז חיפה.

בדיון מיום 7.12.17 לא התייצבה המשיבה, אך לא הוצג זימון כדין לאותו מועד. ביום 12.12.17 איחרה הפרקליטה, אך הודיעה למזכירות שירות לקוחות על האיחור הצפוי וניסיונות הפרקליטה להשיג את המבקש באותו בוקר של הדיון לא צלחו.

תגובה בכתב מטעם המשטרה ככל הנראה נשלחה אך לא נסרקה, ומאמצים כנים מטעם פרקליטות חיפה לקבל הסכמת הסנגור בתיק ניסיון השוד, הובילו בסופו של דבר, ביום 26.12.17, להשבת הקטנוע לבעליו.

עתירת המבקש להטלת הוצאות על בסיס חוק זכויות נפגעי עבירה, אין מקומה בהליך לפי סעיף 34 לפסד"פ, ועליה להיות מוגשת בהליך אזרחי מתאים.

אשר על כן, הבקשה להטלת הוצאות נדחית.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי למבקש ולפרקליטות מחוז חיפה.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.